

התוועדויות
כ"ק אדמו"ר שליט"א

מליובאוויטש

שנת תנש"א

חלק ד'

(י"ד תמוז — ערב ראש השנה)



שאין זה חידוש שיתחדש רק לאחרי הגאולה, אלא שהתחלה בזה נפעלת עוד קודם בבחי' "יועציך ככתחלה", ולכן כותב זאת הרמב"ם בספר הלכות שלו (ובפרט שהרמב"ם כותב בספרו גם ההלכות הנוגעות לימות המשיח, גם — ההקדמה לזה).

י. ע"פ הנ"ל יובן החידוש דדורות האחרונים בכלל ובפרט דדורנו זה ובפרט בזמן זה, שע"פ הכרזת והודעת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו כבר סיימו הכל (כנ"ל ס"א), וע"פ כל הסימנים אוחזים כבר ברגעים האחרונים לפני הגאולה:

מהזמן שהתורה צוותה "שופטים ושוטרים תתן לך בכל שעריך" ובמשך הדורות מאז, ובפרט הדורות (הקודמים) בגלות — כיון שלא זכו והגאולה לא באה אז, ה"ז ראוי שעדיין לא סיימו את מעשינו ועבודתינו ועדיין נותר רושם מענין ד"חטאינו" (ש"מפני חטאינו גלינו מארצנו"⁸⁷), שבגלל ההעלם והסתור דעולם עדיין לא אחזו בשלימות בהמצב וזמן ד"שופטיך" (ובפרט ד) "יועציך", והיו צריכים ל"שוטרים" (לכפות שיתנהגו ע"פ משפט השופטים).

אבל לאחרי ריבוי הכי מופלג ד"מעשינו ועבודתינו" במשך כל הדורות, מוכן שמתקרבים יותר ויותר למצב זה.

ובמיוחד בדורות האחרונים, כאשר נתוסף הענין דגילוי פנימיות התורה, החל מה"מצוה לגלות זאת החכמה"

והביאור בזה: ככל הדורות — גם לפני תחה"מ של משה — נוגע ההלכה לדעת ש"האל-ל מנבא את בני האדם" (גילוי אלקות בגררי הנבראים), עד השלימות בזה כפי שהי' אצל משה⁸⁸. ויתירה מזה — בכל דור שי"ך ש"נביא אקים להם גוי כמוד", כפי שמבאר הרמב"ם⁸⁹ ש"כל נביא שיעמד אחר משה רבינו אין אנו מאמינים בו מפני האות לבדו כו' אלא מפני המצוה שצוה משה בתורה כו'", ז.א. שכל נביא הוא המשך של נבואת משה ותורתו⁹⁰ (אלא שבגילוי הנבואה ישנם חילוקי דרגות, כמבואר ברמב"ם⁹¹). וכדורנו נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר.

ובפרט לאחרי ש"תחזור הנבואה לישראל", שהיא "הקדמת משיח" (כנ"ל) — הנבואה שתהי' במשיח צדקנו (ש"נביא⁹² גדול הוא קרוב למשה רבינו⁹³), ואמרו חז"ל⁹⁴ ש"גואל ראשון (משה) הוא גואל אחרון", ובכל דור ודור ישנו אחד הראוי לזה — לכן צריכים לדעת כהלכה גם בזמן הזה (עוד קודם הגאולה), שישנה המציאות דגילוי הנבואה (אצל משיח עוד לפני הגאולה), כמעין והתחלה ("יועציך ככתחלה") לשלימות גילוי הנבואה לאחרי הגאולה. זאת אומרת

(87) לקו"ש חכ"ג ע' 71. ע"ש.

(88) שם פ"ח ה"ב.

(89) שנבואת משה (שלימות הנבואה) מאמתח אמיתית התורה (ראה לקו"ש ח"ט ע' 185).

(90) רמב"ם הלי' תשובה פ"ט ה"ב.

(91) ובתנחומא (ס"פ תולדות) משמע שהוא נביא גדול ממשה — ראה לקו"ש ח"ו ע' 254. — ועצ"ע.

(92) ראה שמו"ר פ"ב, ד. זח"א רנב, א. א. שער

יא. מזה מובן הלימוד שישנו לכל אחד בעמדנו בשבת פרשת שופטים בדורנו זה ובפרט בזמן האחרון, הרגעים האחרונים והגלות — שצריכה להיות עבודה בהתאם מדה כנגד מדה למצב הגאולה:

לפרסם אצל עצמו ואצל כל אלו שאליהם אפשר להגיע — שצריכים לקבל על-עצמם (ביתר חוזק) את ההוראות ועצות ד"שופטיך" ו"יועציך" שברורנו — "מאן מלכי רבנן" בכלל, ובפרט נשיא דורנו — הבא בהמשך לרבותינו נשיאינו שלפניו — שופט דורנו ויועץ דורנו ונביא דורנו,

וכציווי התורה הנ"ל: "נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודיבר אליהם את כל אשר אצונו", "אליו תשמעון", וכפס"ד הרמב"ם הנ"ל, שאם יש לאחד המעלות והשלימויות שצריכים להיות לנביא ומראה אותות ומופתים — כפי שראינו ורואים בהמשך קיום ברכותיו אצל נשיא דורנו — הרי "אין אנו מאמינים בו מפני האות לברו כו' אלא מפני המצוה שצוה משה בתורה ואמר אם נתן אות אליו תשמעון", עי"ז ש"יאמר דברים העתידים להיות בעולם ויאמנו דבריו" (כפי שראו זאת אצל כ"ק מו"ח אדמו"ר).

ויתירה מזה: "נביא שהעיד לו

ועמ"ס [רוסית¹⁰⁵, וכיו"ב] ע"י כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ובאופן ההולך ומוסיף ואור, עד בימים האחרונים — גם נדפס (ספר התניא, תושב"כ דחסידות¹⁰⁶) ב"פריל", הכתב עבור "סגי נהור"¹⁰⁷ ר"ל (כמדובר לעיל¹⁰⁸).

וע"פ ההכרזה הנ"ל דכ"ק מו"ח אדמו"ר, שכבר סיימו את כל עניני העבודה, כולל העבודה דרבתינו נשיאינו כ"שופטיך" ו"יועציך" עד היום הזה, ו"אכשור דריו"¹⁰⁹ כפשוטו — מובן, שכבר בא בשלימות הזמן ד"ואשיבה שופטיך כבראשונה ויועציך כבתחלה" בתכלית השלימות (ואין צריכים לשוטרים, כיון שכבר הכל מכורר), לאחרי הטעימה והתחלה בזה ע"י רבותינו נשיאינו¹¹⁰.

- 104) ראה לקריש ח"ג ע' 862 ואילך. חכ"ד ע' 10. חכ"ז ע' 299 ואילך. שם ע' 315. התועודות חשמי"ח ח"ד ע' 267. לקריש חל"ז ע' 43. וראה לקריש ח"ג ע' 180.
- 105) וראה התועודות שם הערה 54. וראה לקריש ח"ג שם.
- 106) מכתב כ"ק מו"ח אדמו"ר — נדפס בקיצורים והערות לתניא ע' ק"ח ואילך. אגרות קודש שלו ח"ד ע' רסא ואילך. וראה שם ח"ה ע' צ.
- 107) שזהו מפני שהוא "סגי נהור" כפשוטו — מפני ריבוי אור שנכנס בעין, וחסד בהכיסויים כו' (ראה אוה"ת בראשית תתלת, ב. סה"ט תרס"ח ע' לב. המשך תער"ב ח"א ע' ערה. ח"ב ס"ע איכד ואילך). ועוד יש לומר, שע"י הירידה והעדר הראי' (לפי שעה), נעשה אח"כ גילוי אור וראי' ביתר שאת וביתר עת, כיתרון האור מן החושך (קהלת ב, יג).
- 108) שיחת ש"פ עקב שנה זו סט"ו ואילך (לעיל ע' 172 ואילך).
- 109) לשון חז"ל — יבמות לט, ב. חולין צג, ב.

זה יהי' בלי ספק כשיכון הבורא ית' לכות בני אדם ותרבה זכותם ותשוקתם לשם יתכון ותגדל חכמתם לפני ברא המשיח כו"ו.

הנבואה¹¹¹ ש"לאלתר לגאולה" ותיכף ומיד ממש "הנה זה (משיח) בא"¹¹².

וביחד עם זכות זו – יש לכל אחד מאנשי דורנו אחריות לקבל על עצמו "שופטיך" ו"יועציך", ולציית להוראות ועצות טובות שלו – ובלשון רבים ("שופטיך" ו"יועציך"), ריבוי משפטים וריבוי עצות, נוסף על כך שזה בא (ומיוסד על ההוראות ועצות) ד"שופטיך" ו"יועציך", "מאן מלכי רבנן", ורבותינו נשיאינו בדורות שלפני זה – שאז יש לזה גם התוקף המובן לכל א' בבחי' עצה טובה (לא רק בדרך ציווי), שאפילו אם הוא אחז מעצמו (ואפילו אם יש לו סיבה ע"פ תורה ושו"ע ממה לאחוז מעצמו), הרי יחיד ורבים הלכה כרבים¹¹³ – כדעת ה"שופטיך" ו"יועציך" – רבים.

וע"י הקבלה וקיום ההוראות ד"שופטיך" ו"יועציך" שבדורנו – נעשה עי"ז גופא המעין והתחלה דקיום התפלה¹¹⁴ "השיבה שופטינו כבראשונה ויועצינו כבתחלה" בגאולה האמיתית והשלימה (כנ"ל), במכ"ש מזה ש"סוף מעשה במחשבה תחלה"¹¹⁵, עאכו"כ שזה כבר גם בדיבור ("ניב

נביא אחר שהוא נביא – כפי שהוא בנוגע לנשיא דורנו, ונמשך בדור שלאחריו ע"י תלמידיו כו' – הרי הוא בחזקת נביא ואין זה השני צריך חקירה¹¹⁶, וצריכים לציית לו תיכף ומיד עוד "קודם שיעשה אות", ו"אסור לחשוב אחריו ולהרהר בנבואתו שמא אינו אמת ואסור לנסותו יותר מדי כו' שנאמר¹¹⁷ לא תנסו את ה' אלקיכם כאשר נסיתם במסה. כו' אלא מאחר שנודע שזה נביא יאמינו וידעו כי ה' בקרבם ולא יהרהרו ולא יחשבו אחריו כו'¹¹⁸, כיון שמאמינים בדברי הנביא, לא משום שאלו דבריו של הנביא, אלא משום שאלו דברי הקב"ה ע"י נביא זה!

[אפילו לא דברי הקב"ה שנאמר ע"י נביא שני, אבל לא נאמרו אליו]. ישנה ההוראה כנ"ל, שצריכים לפרסם לכל אנשי הדור, שזכינו שהקב"ה בחר ומינה בעל־בחייה, שמצד עצמו הוא שלא בערך נעלה מאנשי הדור, שיהי' ה"שופטיך" ו"יועציך" ונביא הדור, שיורה הוראות ויתן עצות בנוגע לעבודת כל בני וכל האנשים דדור זה, בכל עניני תורה ומצוות, ובנוגע להנהגת חיי היום־יום הכלליה, גם ב"כל דרכיך (דעהו)" ו"כל מעשיך (יהיו לשם שמים)"¹¹⁹,

עו – הנבואה העיקרית –

116 לא רק בתור חכם ושופט אלא בתור נביא, שזהו בודאות – ראה מאמרי אדה"ז הקצרים ע' שנגיד.

117 שה"ש כ, ח ובשהש"ר עה"פ.

118 ברכות ט, א. ושי"ג.

119 ולהעיר שזהו ברכה הי"א בתפלת שמונה עשרה, אשר ענין אחד עשר הוא בחי' כתר, שלמעלה מהשתלשלות דע"ס (ע"ד בחי' שופט שהוא שלא בערך להנשפטים), הכולל ונמשך גם בע"ס (ע"ד בחי' יועץ).

113 שם ה"ה.

114 ואחזק ג, טז.

115 משלי ג, ו. אבות פ"ב מ"ב. וראה